

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.08.2004
RT I 2004, 56, 400

Ravikindlustuse seaduse ja sellega seonduvate seaduste muutmise seadus

Vastu võetud 28.06.2004

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 6. juuli 2004. a otsusega nr 675

§ 1. Ravikindlustuse seaduse muutmine

Ravikindlustuse seaduses (RT I 2002, 62, 377; 2003, 20, 116; 88, 591; 2004, 37, 253) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 5 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) üle ühekuulise tähtajaga või määramata ajaks sõlmitud töölepingu alusel töötav isik, kelle eest on kohustatud maksma sotsiaalmaksu tööandja;»;

2)paragrahvi 5 lõiget 2 täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:

« 6) töötuskindlustuse seaduse (RT I 2001, 59, 359; 82, 488; 2002, 44, 284; 57, 357; 61, 375; 89, 511; 111, 663; 2003, 17, 95; 88, 591) alusel töötuskindlustushüvitist saav isik, kelle eest on kohustatud sotsiaalmaksu maksma Eesti Töötukassa sotsiaalmaksuseaduse § 2 lõike 1 punkti 8 alusel.»;

3)paragrahvi 5 lõike 4 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 5) õigusaktide alusel asutatud ja tegutsevas Eesti õppeasutuses või välisriigi samaväärses õppeasutuses põhiharidust omandav õpilane kuni 21 aasta vanuseni, üldkeskharidust või põhihariduse baasil kutsekeskharidust omandav õpilane kuni 24 aasta vanuseni, keskhariduse baasil kutsekeskharidust omandav õpilane ning Eesti alalisest elanikust üliõpilane.»;

4)seadust täiendatakse §-ga 9¹ järgmises sõnastuses:

« § 9¹. Töötuskindlustushüvitist saava isiku kindlustuskaitse kestus

(1) Käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 6 nimetatud isiku kindlustuskaitse tekib ravikindlustuse andmekogusse kindlustuskaitse algamise kande tegemisest. Isiku ravikindlustuse andmekogusse kandmiseks vajalikud dokumendid on kohustatud esitama haigekassale Eesti Töötukassa.

(2) Käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 6 nimetatud isiku kindlustuskaitse lõpeb kahe kuu möödumisel Eesti Töötukassa poolt sotsiaalmaksu maksmise kohustuse lõppemisest. Eesti Töötukassa on kohustatud teatama haigekassale sotsiaalmaksu maksmise kohustuse lõppemisest kümne kalendripäeva jooksul.»;

5)paragrahvi 10 täiendatakse lõigetega 4¹, 4² ja 4³ järgmises sõnastuses:

« (4¹) Kindlustuskaitse peatub kahe kuu möödumisel ettevõtluse peatamisest elu- või tegevuskohajärgsele Maksuameti kohalikule asutusele teatamisest. Isik on kohustatud esitama ettevõtluse peatamise teatise samaaegselt ka haigekassale.

(4²) Pärast peatamist ettevõtluse jätkamisest elu- või tegevuskohajärgsele Maksuameti kohalikule asutusele teatamisel on isik kohustatud sellest samaaegselt teatama ka haigekassale. Ettevõtluse peatamise lõpetamise teatise haigekassale esitamisel jätkub kindlustuskaitse ilma ooteajata.

(4³) Käesoleva paragrahvi lõike 4¹ sätteid ei kohaldata ettevõtluse peatamise korral ajaks, millal kindlustatud isikul oli õigus saada ajutise töövõimetuse hüvitist.»;

6)paragrahvi 11 lõiked 2, 3, 4 ja 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 3 nimetatud isiku ravikindlustuse andmekogusse kandmiseks vajalikud dokumendid on kohustatud esitama Sotsiaalkindlustusamet ja seaduses sätestatud juhtudel Riigikogu Kantselei.

(3) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud Eestis õppiva isiku ravikindlustuse andmekogusse kandmiseks vajalikud dokumendid on kohustatud esitama Haridus- ja Teadusministeerium. Välisriigis õppiv § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud isik on kohustatud esitama kindlustuskaitse tekkimiseks vajalikud dokumendid ise.

(4) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktides 1–5 nimetatud isikute kindlustuskaitse lõpeb, kui isik ei vasta § 5 lõike 4 asjakohases punktis sätestatud tingimustele, arvestades käesoleva seaduse §-s 12 sätestatud erisusi.

(5) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktides 3 ja 5 nimetatud isikute kindlustuskaitse lõppemisest on käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud dokumentide esitajad kohustatud haigekassale teatama kümne kalendripäeva jooksul.»;

7)paragrahvi 12 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Püsivalt töövõimeetuks tunnistatud isiku kindlustuskaitse lõpeb kolme kuu möödumisel püsiva töövõimeetuse lõppemisest.»;

8)paragrahvi 12 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

« (1¹) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 1 nimetatud isiku kindlustuskaitse lõpeb kolme kuu möödumisel arsti poolt määratud eeldatavast sünnitamise kuupäevast.»;

9)paragrahvi 12 lõiked 2 ja 2¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud isiku kindlustuskaitse lõpeb kolme kuu möödumisel õppeasutuse lõpetamisest. Kui käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud üldkeskharidust omandav õpilane saab kolme järjestikuse õppeaasta jooksul pärast üldkeskhariduse omandamise alustamist 24-aastaseks, lõpeb tema kindlustuskaitse kolme kuu möödumisel õppeasutuse lõpetamisest. Kui käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud põhihariduse baasil kutsekeskharidust omandav õpilane saab õppekava nominaalkestuse jooksul 24-aastaseks, lõpeb tema kindlustuskaitse kolme kuu möödumisel õppeasutuse lõpetamisest.

(2¹) Kui käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud üldkeskharidust omandav vähemalt 19-aastane õpilane on kolme järjestikuse õppeaasta jooksul pärast üldkeskhariduse omandamise alustamist õppeasutust lõpetamata õppeasutusest välja heidetud, lõpeb kindlustuskaitse sellest ühe kuu möödumisel. Kui käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud põhihariduse baasil kutsekeskharidust omandav vähemalt 19-aastane õpilane ei ole lõpetanud õppeasutust õppekava nominaalkestuse jooksul (välja arvatud meditsiiniliste näidustuste tõttu) või on õppeasutust lõpetamata õppeasutusest välja heidetud või eksmatrikuleeritud, lõpeb kindlustuskaitse sellest ühe kuu möödumisel. Kui käesoleva seaduse § 5 lõike 4 punktis 5 nimetatud keskhariduse baasil kutsekeskharidust omandav õpilane ning üliõpilane ei ole lõpetanud õppeasutust aasta möödumisel õppekava nominaalkestuse lõppemisest (välja arvatud meditsiiniliste näidustuste tõttu) või on õppeasutust lõpetamata õppeasutusest välja heidetud või eksmatrikuleeritud, lõpeb kindlustuskaitse sellest ühe kuu möödumisel.»;

10)paragrahvi 19 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Kindlustuskaitse lõppemise või peatamise kande võib haigekassa oma algatusel teha juhul, kui tal on piisavalt andmeid, et isiku kindlustatuse tingimused ei ole täidetud ning ta on võimaluse korral eelnevalt välja selgitanud kindlustatud isiku seisukoha. Haigekassa on kohustatud kindlustatud isikule kande tegemisest samal päeval kirjalikult teatama. Kande tegemise peale on kindlustatud isikul õigus esitada vastuväiteid 10 päeva jooksul, arvates teate kättesaamisest.»;

11)paragrahvi 22 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) käesoleva seaduse § 5 lõikes 2 või 3 või lõike 4 punktis 5 sätestatud alustel lepingu sõlmimise kuule eelneval kahel aastal vähemalt kaksteist kuud kindlustatud olnud isik või tema ülalpidamisel olev isik;»;

12)paragrahvi 24 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Lepingul alusel kalendrikuus makstava kindlustusmakse suurus on arvu 0,13 ja viimati Statistikaameti avaldatud eelmise kalendriaasta keskmise kuubrutopalga korrutis, mis on ümardatud täiskroonideni. Kalendrikuus makstava kindlustusmakse suurus on haigekassal õigus muuta kord aastas pärast Statistikaameti poolt eelmise kalendriaasta keskmise kuubrutopalga avaldamist.»;

13)paragrahvi 25 täiendatakse lõikega 4¹ järgmises sõnastuses:

« (4¹) Rahaline ravikindlustushüvitis makstakse välja haigekassa kulul hüvitise saaja arveldusarvele või hüvitise saaja haigekassa vormistatud kirjaliku avalduse alusel kolmanda isiku arveldusarvele Eestis või hüvitise saaja kulul hüvitise saaja arveldusarvele välisriigis.»;

14)paragrahvi 31 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Teenuse kandmisel tervishoiuteenuste loetellu arvestatakse järgmisi kriteeriume:

- 1) tervishoiuteenuse tõendatud meditsiiniline efektiivsus;
- 2) tervishoiuteenuse kulutõhusus;
- 3) tervishoiuteenuse vajalikkus ühiskonnale ja kooskõla riigi tervishoiupoliitikaga;
- 4) vastavus ravikindlustuse rahalistele võimalustele.»;

15)paragrahvi 31 täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

« (1¹) Kompleksteenuse kandmisel tervishoiuteenuste loetellu ning käesoleva seaduse § 30 lõike 2 punktides 2, 4, 5 ja 6 nimetatud andmete muutmisel, samuti teenuse tervishoiuteenuste loetelust kustutamisel arvestatakse vähemalt käesoleva seaduse § 31 lõike 1 punktides 3 ja 4 sätestatud kriteeriume.

(1²) Tervishoiuteenuse piirhinna muutmisel arvestatakse vähemalt käesoleva seaduse § 31 lõike 1 punktides 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriume.»;

16)paragrahvi 31 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kriteeriumide täpsema sisu, kriteeriumidele vastavuse hindajad ning hindamise tingimused ja korra kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.»;

17)paragrahvi 31 lõike 5 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Tervishoiuteenuste loetelu muutmise ettepaneku tegemise võib algatada haigekassa, astudes läbirääkimistesse asjast huvitatud tervishoiuteenuse osutajate ühendustega või erialaühendustega.»;

18)paragrahvi 33 lõike 2 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) kindlustatud isikule on näidustatud hambaraviteenuse osutamine ja see näidustus tuleneb vajadusest parandada talle enne 19-aastaseks saamist osutatud hambaraviteenuse tagajärgi või on tingitud sellest, et oodatud paranemist ei toimunud, ühe aasta jooksul pärast isiku 19-aastaseks saamist.»;

19)paragrahvi 36 täiendatakse lõigetega 4¹ ja 4² järgmises sõnastuses:

« (4¹) Haigekassa sõlmib ravi rahastamise lepingu, arvestades käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud asjaolusid, vähemalt kolmeaastase tähtajaga.

(4²) Kui haigekassa, arvestades käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud asjaolusid, sõlmib ravi rahastamise lepingu tervishoiuteenuse osutajaga esimest korda, sõlmitakse leping kuni kolmeaastase tähtajaga.»;

20)paragrahvi 36 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Haigekassa sõlmib vähemalt viieaastase tähtajaga ravi rahastamise lepingu isikuga, kes peab tervishoiuteenuste korraldamise seaduse § 55 lõike 1 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud haiglavõrgu arengukavas nimetatud haiglat.»;

21)paragrahvi 36 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

22)paragrahvi 41 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Haigekassa võtab õigusaktides sätestatud ulatuses ja korras üle tasu maksmise kohustuse kindlustatud isiku ambulatoorseks raviks vajalike ja haigekassa ravimite loetellu (edaspidi *ravimite loetelu*) kantud ravimite, imikute toitesegude ja fenüülalaniini mittesisaldavate toitainete (edaspidi *ravim*) jaemüügi eest.»;

23)paragrahvi 41 lõiget 3 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

« 4) käesoleva seaduse § 44 lõikes 4¹ käsitletud ravimi puhul tasu, mis ületab piirhinda või hinnakokkuleppes sätestatud hinda.»;

24)paragrahvi 41 täiendatakse lõikega 6¹ järgmises sõnastuses:

« (6¹) Haigekassa poolt ülevõetava tasu maksmise kohustuse alusel tasumisele kuuluv summa arvutatakse käesoleva seaduse § 44 lõikes 4¹ käsitletud ravimite puhul vastavalt § 44 lõikes 4¹ märgitud soodustuse protsendile piirhinna või hinnakokkuleppes märgitud hinna või ravimi jaemüügihinna ja omaosaluse alusmäära vahest, arvestades käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 4 sätestatud piirangut.»;

25)paragrahvi 42 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Piirhind on ravimite loetelusse kantud sama toimeaine ja manustamisviisiga ravimite hüvitamise aluseks olev hind.»;

26)paragrahvi 42 täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

« (1¹) Piirhinnad kehtestatakse ravimitele juhul, kui ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75 kantakse teine sama toimeaine ja manustamisviisiga ravim teiselt ravimitootjalt või ravimi müügiluba omavalt isikult või loetellu kantakse samaaegselt kaks või enam sama toimeaine ja manustamisviisiga ravimit vähemalt kahelt tootjalt.

(1²) Piirhinna arvutamise aluseks on ravimi hulгимüügi ostuhind, millele lisatakse maksimaalsed kehtivad hulgi- ja jaemüügi juurdehindlused ning käibemaks (edaspidi *maksimaalne jaemüügihind*). Piirhindade arvutamisel kahele ravimile lähtutakse odavama ravimi hinnast. Kolme ja enama ravimi korral arvutatakse piirhinnad hinnalt odavaimast ravimist järgmise ravimi hinna põhjal.»;

27)paragrahvi 42 täiendatakse lõikega 1³ järgmises sõnastuses:

« (1³) Ravimite hulгимüügi tegevusloa omaja ja ravimite hulгимüügi tegelev ravimite tootmise tegevusloa omaja on kohustatud Sotsiaalministeeriumile edastama kõigi ravimite hulгимüügi ostuhinnad. Ravimite hulгимüügi ostuhindade edastajad, edastamise tingimused ja korra kehtestab sotsiaalminister määrusega.»;

28)paragrahvi 42 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Piirhindade arvutamise meetodika, piirhindade kehtestamise tähtajad ning muutmise tingimused ja tähtajad kehtestab sotsiaalminister määrusega, võttes arvesse käesoleva seaduse § 25 lõikes 3 sätestatud.»;

29)paragrahvi 42 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

« (2¹) Ravimite piirhinnad kehtestab sotsiaalminister määrusega.»;

30)paragrahvi 42 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Piirhinnast madalama või võrdse hinnatasemega ravimile ja juhul, kui Eestis kehtivat müügiluba omab ainult üks sama toimeaine ja manustamisviisiga ravim, kehtestatakse hind hinnakokkuleppega.»;

31)paragrahvi 42 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Hinnakokkulepe on sotsiaalministri ja ravimitootja või väljastatud ravimi müügiluba omava isiku vahel sõlmitud üksikjuhtumit reguleeriv haldusleping piirhinnast madalama või võrdse jaemüügihinnaga ravimite või piirhinnaga hõlmamata ravimite hulгимüügi ostuhinna kohta, mille soodustuse protsent on 100 või 75.»;

32)paragrahvi 43 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Ravimite loetellu võib kanda ainult Eestis kehtivat müügiluba omava ravimi.»;

33)paragrahvi 43 lõike 5 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 5) haigused, mille ravimiseks või kergendamiseks mõeldud toimeainet sisaldava ravimi müümise korral on ravimi soodustuse protsent 75;»;

34)paragrahvi 44 lõike 2 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«4- kuni 16-aastaste laste ja isikute, kellele on määratud riikliku pensionikindlustuse seaduse (RT I 2001, 100, 648; 2002, 53, 336 ja 338; 61, 375; 2003, 20, 116; 48, 343; 82, 549; 88, 589; 2004, 16, 120) alusel töövõimetus- või vanaduspension, ning vähemalt 63-aastaste kindlustatud isikute puhul kohaldatakse ravimite loetellu soodustuse protsendiga 75 kantud ravimite müümisel soodustuse protsenti 90.»;

35)paragrahvi 44 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Kui ravim on kantud ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75, kuid ravimit ei kasutata käesoleva paragrahvi lõike 1 või 2 alusel kehtestatud haiguste loetelus nimetatud haiguste ravimiseks või kergendamiseks, loetakse ravimi soodustuse protsendiks 50.»;

36)paragrahvi 44 täiendatakse lõikega 4¹järgmises sõnastuses:

« (4¹) Ravimite loetellu kantud ravimitele rakendatakse alla 4-aastaste laste puhul soodustuse protsenti 100.»;

37)paragrahvi 44 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:

« (8) Haiguse võib haiguste loetellu kanda tingimusega, mille eesmärk on arvestada soost, vanusest või meditsiinilisest põhjusest tingitud vajadusega.»;

38)paragrahvi 45 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) ravimi hulгимüügi ostuhind kroonides kõigi 100 ja 75 protsenti soodustatavate ravimvormide, toimeaine sisalduste ja pakendite kaupa;»;

39)paragrahvi 45 lõike 2 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) ravimi jaemüügi eeldatav maht hinnakokkuleppe kehtivuse ajal juhul, kui ravim on ainus ravimite loetellu soodustuse protsendiga 100 või 75 kantud sama toimeaine ja manustamisviisiga ravim;»;

40)paragrahvi 45 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Sotsiaalministeerium võib teha ravimitootjale või isikule, kellele on väljastatud ravimi müügiluba, ettekirjutuse hinnakokkuleppe sõlmimiseks, kui ravim on kantud ravimite loetellu protsendiga 100 või 75.»;

41)paragrahvi 45 täiendatakse lõikega 5¹järgmises sõnastuses:

« (5¹) Kui hinnakokkuleppe sõlmimise või muutmise tingimustes ei saavutata mõistliku aja jooksul kokkulepet, võib Sotsiaalministeerium algatada käesoleva seaduse § 43 lõike 3 alusel kehtestatud korras menetluse ravimi soodustuse protsenti vähendamiseks.»;

42)paragrahvi 49 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Meditsiinilise abivahendi müügi eest tasu maksmise kohustus loetakse käesolevas seaduses ja käesoleva seaduse alusel antud õigusaktides sätestatud ulatuses ja tingimustel haigekassa poolt ülevõetuks, kui haigekassa 45 kalendripäeva jooksul pärast kohustuse ülevõtmise aluseks olevate dokumentide laekumist ei ole meditsiinilise abivahendi müüjat teavitanud kohustuse ülevõtmisest keeldumisest.»;

43)paragrahvi 50 lõiked 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Ajutise töövõimetuse hüvitis on rahaline kompensatsioon, mida haigekassa maksab töövõimetislehe alusel kindlustatud isikule, kellel jääb töö- või teenistuskohustustest või majandus- või kutsetegevusest ajutise vabastuse tõttu saamata isikustatud sotsiaalmaksuga maksustatav tulu.

(2) Ajutise töövõimetuse hüvitist ei maksta käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktides 3 ja 6 ja lõikes 4 nimetatud alustel kindlustuskaitset omavale isikule ega kindlustatud isikuga lepingu alusel võrdsustatud isikule.»;

44)paragrahvi 53 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Käesoleva seaduse § 51 lõike 1 punktis 3 nimetatud kindlustusjuhtumi puhul on hüvitise määramise ja maksmise täiendavaks tingimuseks arsti või hambaarsti otsus, milles osutatakse vajadusele viia kindlustatud isik tervisliku seisundi või raseduse tõttu üle kergemale tööle või ametikohale ja kirjeldatakse soovituslikke töö- või teenistustingimusi.»;

45)paragrahvi 53 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Hüvitis määratakse ja makstakse, kui kindlustatud isiku töövõimetisleht koos hüvitise määramiseks ja maksmiseks vajalike muude dokumentidega on haigekassale esitatud hiljemalt 90. kalendripäeval, alates töövõimetislehel märgitud töö- või teenistuskohustuste täitmisele asumise või majandus- või kutsetegevusega taasalustamise päevast. Hüvitist ei määrata ega maksta, kui töövõimetisleht esitati käesolevas lõikes sätestatud tähtaega ületades.»;

46)paragrahvi 53 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Ajutise töövõimetuse hüvitis makstakse välja 30 kalendripäeva jooksul, alates nõuetekohaselt vormistatud dokumentide laekumisest haigekassasse. Väljamaksimisega viivitamise korral on haigekassa kohustatud maksuma viivist vastavalt seadusele.»;

47)paragrahvi 54 lõiget 1 täiendatakse punktiga 1¹järgmises sõnastuses:

« 1¹) 80 protsenti alla 3-aastase lapse või alla 16-aastase puudega lapse hooldamise korral, kui hooldav isik ise on haige või hooldavale isikule osutatakse sünnitusabi;»;

48)paragrahvi 54 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) 80 protsenti ambulatoorse tervishoiuteenuse osutamise, haige perekonnaliikme kodus põetamise, ajutiselt töö- või teenistuskohustuste täitmisest vabastamise ja karantiini korral;»;

49)paragrahvi 54 lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 3) 100 protsenti alla 12-aastase lapse kodus põetamise korral;»;

50)paragrahvi 54 lõike 1 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 6) 100 protsenti kutsehaigusest tingitud või tööõnnetuse tagajärjel tekkinud haigestumise või vigastuse korral;»;

51)paragrahvi 55 lõike 2 teine lause ja lõike 5 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Arvust 365 arvatakse maha päevade arv, millal kindlustatud isik oli töö- või teenistuskohustuste täitmisest või majandus- või kutsetegevusest ajutiselt vabastatud töövõimetuslehe alusel.»;

52)paragrahvi 55 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (8) Kui kindlustatud isikul on samaaegselt õigus ajutise töövõimetuse hüvitisele käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 5 alusel, arvutatakse kalendripäeva keskmine tulu kindlustatud isiku jaoks soodsamal alusel.»;

53)paragrahvi 57 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel töövõimetuspensioni saaval kindlustatud isikul ja vähemalt 65-aastaselt kindlustatud isikul on haiguse või vigastuse korral õigus saada haigushüvitist ühe haiguse korral kuni 60 järjestikust kalendripäeva ja kokku mitte rohkem kui 90 kalendripäeva kalendriaastas.»;

54)paragrahvi 57 täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:

« (7) Kui riiklikku töövõimetuspensioni saava kindlustatud isiku ajutise töövõimetuse põhjuseks on haigus või vigastus, mis ei ole talle töövõimetuspensioni määramise põhjuseks, ei kohaldata talle haigushüvitise määramisel käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 6 sätestatud.»;

55)paragrahvi 58 lõiget 3 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Raseda õigus saada sünnitushüvitist väheneb nende päevade võrra, mille võrra sünnitusleht kirjutati välja käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtajast hiljem.»;

56)paragrahvi 58 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (4) Lapsendamislehe alusel on alla 10-aastase lapse ühel lapsendajal õigus saada lapsendamishüvitist 70 kalendripäeva.»;

57)paragrahvi 60 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Kindlustatud isikul ei ole õigust saada ajutise töövõimetuse hüvitist, kui:
1) kindlustatud isiku või põetatava isiku haigestumise või vigastuse põhjustas isiku tahtlus;
2) kindlustatud isiku või põetatava isiku haigestumine või vigastus on tingitud liiklusseaduse (RT I 2001, 3, 6; 2002, 90, 521; 92, 531; 105, 613; 110, 654 ja 655; 2003, 26, 156; 32, õiend; 78, 522; 2004, 30, 208; 46, 329) alusel kehtestatud korras või arsti tehtud ekspertiisiga tuvastatud joobeseisundist;
3) kindlustatud isik või põetatav isik eirab arsti määratud meditsiiniliselt põhjendatud ravi, mille tõttu on tervenemine takistatud;
4) kindlustatud isik ei ilmu määratud ajal arsti vastuvõtule ilma mõjuva põhjuseta;
5) kindlustatud isik saab ajutise töövõimetuse aja eest sotsiaalmaksuseaduse § 2 lõike 1 punktis 1 või 3 nimetatud sotsiaalmaksuga maksustatavat tulu;
6) käesoleva seaduse § 5 lõikes 3 nimetatud isikul on sotsiaalmaksu avansilise makse võlgnevus töövõimetuslehe haigekassale väljamaksmiseks esitamise kuupäeval.»;

58)paragrahvi 63 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Haigekassa hüvitab isikule, kellele on riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel määratud vanaduspension ja üle 63-aastasele kindlustatud isikule üks kord kolme aasta jooksul hambaproteeside eest tasutud summa sotsiaalministri määrusega kehtestatud määras, tingimustel ja korras.»;

59)paragrahvi 63 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

« (4) Hambaraviteenuse hüvitis makstakse välja haigekassa kulul hüvitise saaja arveldusarvele või hüvitise saaja haigekassas või tervishoiuteenuse osutaja juures vormistatud kirjaliku avalduse alusel kolmanda isiku arveldusarvele Eestis või hüvitise saaja kulul hüvitise saaja arveldusarvele välisriigis.»;

60)paragrahvi 69 tekst loetakse lõikeks 1 ning paragrahvi täiendatakse lõigetega 2 ja 3 järgmises sõnastuses:

« (2) Visiiditasu ühe koduviidi eest ei või ületada käesoleva seaduse § 72 lõikes 1 toodud visiiditasu piirmäära, sõltumata kindlustatute arvust sama koduviidi kohta.

(3) Koduviidi eest ei või nõuda visiiditasu rasedalt alates raseduse 12. nädalast ja alla 2-aastaselt kindlustatud isikult.»;

61)paragrahvi 70 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Kui ambulatoorset eriarstiabi osutatakse üldarstiabi osutaja või eriarstiabi osutaja saatekirja alusel või käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul ilma saatekirjata, on eriarstiabi osutajal õigus nõuda kindlustatud isikult visiiditasu maksmist.

(2) Ambulatoorse eriarstiabi osutamisel üldarstiabi või eriarstiabi osutaja saatekirjata, ei võta haigekassa üle tervishoiuteenuse eest tasumise kohustust (täiendav omaosalus), välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud juhtudel.

(3) Üldarstiabi või eriarstiabi osutaja saatekirjata võtab haigekassa kindlustatud isikult üle tervishoiuteenuse eest tasumise kohustuse ambulatoorse eriarstiabi osutamisel juhul, kui eriarstiabi osutatakse seoses traumaga, kroonilise haigusega, tuberkuloosiga, silmahaigusega, naha- või suguhaigusega või juhul, kui talle osutatakse günekoloogilist või psühhiaatrilist abi. Krooniliseks haiguseks käesoleva seaduse tähenduses on haigus, mille puhul on vajalik patsiendi pidev jälgimine üldtunnustatud ravijuhiste järgi ja ravi korrigeerimine eriarsti poolt.

(4) Kindlustatud isiku suunamisel ambulatoorse eriarstiabi osutaja juurde sellesama tervishoiuteenuse osutaja teise tervishoiutöötaja või teise tervishoiuteenuse osutaja sedasama tervishoiuteenust osutava tervishoiutöötaja juurde ei tohi kindlustatud isikult nõuda visiiditasu maksmist.

(5) Ambulatoorse eriarstiabi osutaja ei või visiiditasu nõuda rasedalt alates raseduse 12. nädalast ja alla kaheaastaselt kindlustatud isikult.»;

62)paragrahvi 89 täiendatakse lõikega 12 järgmises sõnastuses:

« (12) Käesoleva seaduse § 57 lõiget 7 kohaldatakse isiku suhtes, kelle töövõimetuslehel märgitud töö- või teenistuskohustusest või majandus- või kutsetegevusest vabastus algab pärast 2004. aasta 31. juulit.»

§ 2. Eesti Haigekassa seaduse muutmise

Eesti Haigekassa seaduse (RT I 2000, 57, 374; 2002, 57, 357; 62, 377; 2003, 23, 133) § 12 lõike 1 punkt 2³ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2³) kinnitab ravikindlustuse seaduse § 22 lõikes 1 nimetatud lepingu tüüptingimused, § 36 lõikes 4 sätestatud asjaolude hindamise alused ja § 36 lõikes 4² sätestatud lepingu tähtaja üle otsustamise tingimused;».

§ 3. Tervishoiuteenuste korraldamise seaduse muutmise

Tervishoiuteenuste korraldamise seaduses (RT I 2001, 50, 284; 2002, 57, 360; 61, 375; 62, 377; 110, 661; 2003, 26, 157 ja 160; 2004, 29, 192) tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 22 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

« (5) Haigla arengukava, eelarve ja auditeeritud aastaaruanne tehakse teatavaks Sotsiaalministeeriumi koduleheküljel Internetis. Sotsiaalminister kehtestab haigla arengukava, eelarve ja auditeeritud aastaaruande esitamise ja avalikustamise tingimused ja korra.»;

2)paragrahvi 55 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks.

§ 4. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 1. augustil.

(2) Käesoleva seaduse § 1 punktid 14, 15, 25, 26, 28, 29, 30 ja 31 ning § 3 punkt 1 jõustuvad 2005. aasta 1. jaanuaril.

(3) Käesoleva seaduse § 1 punktid 19 ja 21 ning § 2 jõustuvad 2005. aasta 1. aprillil.

Riigikogu esimees Ene ERGMA